

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 3. februar 2012
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Katarina Lundh
Sagsnr.: 2012-84-0082
Dok.: 331034

Skriftlig forelæggelse

Sag C-210/10, Urbán

Domsafsigelse den 9. februar 2012

1. Indledning

Den danske regering afgav den 19. august 2010 skriftligt indlæg i den præjudicielle sag C-210/10, Urbán. I forbindelse med afgivelsen af skriftligt indlæg blev det besluttet, at Folketingets Europaudvalg skal orienteres mundtligt af justitsministeren inden domsafsigelse.

Ved brev af 17. januar 2012 har EU-Domstolens justitssekretær meddelt, at der afsiges dom i sagen den 9. februar 2012.

Efter ønske fra Folketingets Europaudvalg forelægges sagen herved skriftligt, idet forelæggelsen træder i stedet for den mundtlige forelæggelse.

2. Sagens faktiske omstændigheder og baggrund

I forbindelse med behandlingen af en sag anlagt af en ungarsk lastbilchauffør, som ønsker en administrativ bødeforførelse annulleret, har Hajdú-Bihar Megyei Biróság (Debrecen, Ungarn) forelagt EU-Domstolen fire præjudicielle spørgsmål.

De præjudicielle spørgsmål drejer sig om, hvorvidt det er i strid med EU-rettens proportionalitetsprincip at have et sanktionssystem, hvorefter der

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

udmåles ensartede bøder for overtrædelse af reglerne i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (kontrolapparatforordningen) uanset overtrædelsestype.

Márton Urbán (herefter appellanten) blev den 25. marts 2009 pålagt en administrativ bøde på 100.000 HUF af de ungarske toldmyndigheder (svarende til ca. 2.600 DKK) for overtrædelse af kontrolapparatforordningen ved ikke at have angivet kilometertællerens stand for ankomsttidspunktet på sit diagramark for den 4. marts 2009. Afgørelsen blev den 12. maj 2009 stadfæstet ved en administrativ appelinstans, som i den forbindelse henvisede til et regeringsdekret, hvorefter en bøde for overtrædelse af kontrolapparatforordningen efter ungarsk ret beløber sig til 100.000 HUF, hvilket ikke kan ændres af toldmyndigheden.

Appellanten har herefter anlagt sag mod appelinstansen med påstand om retlig prøvelse og annullation af afgørelsen af 12. maj 2009. Appellanten har i den forbindelse anført, at den manglende angivelse på diagramarket ikke indebar misbrug, for så vidt som oplysningen om kilometertællerens stand for ankomsttidspunktet den 4. marts 2009 fremgik af kørselsbladet. Appellanten har gjort gældende, at det er uretfærdigt, hvis bøder for overtrædelse af kontrolapparatforordningen udmåles efter ensartede takster, uanset om de manglende oplysninger på diagramarket kan tilvejebringes på anden måde, eller diagramarkene bevidst er udfyldt ufyldestgørende.

3. Den danske interesse i sagen

De præjudicielle spørgsmål nr. 1 og 2 har principiel betydning for Danmark, fordi det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af kontrolapparatforordningen også efter dansk ret er udgangspunktet, at der ikke differentieres efter overtrædelsestype. Som altovervejende hovedregel skal straffen for føreren således fastsættes til en bøde på 3.000 DKK for hver enkelt overtrædelse uanset overtrædelsestype.

4. Den danske regerings synspunkter i sagen

Indledningsvis bemærkes, at reglerne på køre- og hviletidsområdet findes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 (køre- og hviletidsforordningen) og i Rådets forordning nr. 3821/85 af 20. december 1985 (kontrolapparatforordningen). Reglerne gælder – med visse undtagelser – for godstransport med lastbil og personbefordring med bus.

Køre- og hviletidsforordningen indeholder bl.a. bestemmelser om den maksimale køretid pr. dag, pr. uge og pr. 14 dages-periode og om, hvornår og hvor længe chaufføren skal kunne hvile.

Kontrolapparatforordningen indeholder regler om installation og anvendelse af kontrolapparater i køretøjer, der er omfattet af reglerne i køre- og hviletidsforordningen. Formålet med kontrolapparatet er at registrere førerens køre- og hviletider, så det kan kontrolleres, at reglerne i køre- og hviletidsforordningen overholdes. Det er således ikke praktisk muligt at sikre og kontrollere, at chaufførerne holder de påkrævede pauser og hvil og respekterer kravene til den maksimale køretid, hvis chaufførernes kørselsforløb ikke registreres i overensstemmelse med reglerne om kontrolapparatet. Kontrolapparatforordningen indebærer derfor en række forpligtelser for chaufføren med hensyn til betjening af kontrolapparatets indstillingsknapper samt anvendelse af diagramark og førerkort, herunder regler om udfyldning af diagramarket med oplysninger om bl.a. chaufførens navn, tidspunkt og sted for begyndelsen og slutningen af arkets benyttelse, kilometertællerens stand mv.

Af artikel 19 i køre- og hviletidsforordningen følger bl.a., at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i køre- og hviletidsforordningen og kontrolapparatforordningen. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, have afskrækkende virkning og må ikke medføre forskelsbehandling.

Efter dansk ret straffes førerens overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen og kontrolapparatforordningen med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. §§ 11 og 12 i bekendtgørelse nr. 328 af 28. marts 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 975 af 16. juli 2007 (køre- og hviletidsbekendtgørelsen). Det fremgår af bemærkningerne til færdselsloven (lovforslaget til lov nr. 557 af 24. juni 2005), at straffen for føreren ved overtrædelse af kontrolapparatforordningen som altovervejende hovedregel skal udmåles til en bøde på 3.000 DKK for hver enkelt overtrædelse.

I forbindelse med fastsættelse af de danske sanktioner har det flere gange været overvejet, om det er muligt at kategorisere overtrædelserne af kontrolapparatforordningen i forskellige overtrædelsestyper med henblik på en opdeling i de mere undskyldelige overtrædelser og de overtrædelser, der må antages at blive begået bevidst for at hindre kontrol af køre- og hviletidsreglerne.

Det er imidlertid den danske regerings opfattelse, at en sådan generel sondring mellem undskyldelige og bevidste overtrædelser vil være uhensigtsmæssig og vanskelig at håndtere i praksis – ikke mindst i forbindelse med straffesagen, hvor anklagemyndighedens bevisbyrde må formodes at blive meget svær at løfte. Dertil kommer, at politiets mulighed for at kontrollere et kørselsforløb afhænger af, at køretøjets kontrolapparat fungerer korrekt, og at diagramarkene anvendes og udfyldes med de oplysninger, som føreren manuelt skal påføre forud for og efter kørslen. Hvis en fører ikke anvender diagramark under kørslen, er det således ikke muligt at kontrollere kørselsforløbet, idet oplysningerne ikke kan tilvejebringes på anden måde. Hvis en fører anvender diagramark under kørslen, men undlader at påføre oplysninger på dette, f.eks. sit navn, vil diagramarket efter kørslen kunne påføres et andet navn.

Alle overtrædelser af kontrolapparatforordningen kan således principielt være medvirkende til at hindre kontrollen med overholdelsen af køre- og hviletidsreglerne, og på denne baggrund finder regeringen, at et sanktions-system, der ikke generelt kategoriserer bestemte typer af overtrædelser af reglerne om kontrolapparatet som mindre strafværdige end andre, er foreneligt med både proportionalitetsbetingelsen i køre- og hviletidsforordningens artikel 19 og det almindelige EU-retlige proportionalitetsprincip.

Sammenfattende er det derfor regeringens opfattelse, at EU-retten ikke er til hinder for et sanktionssystem, hvorefter der udmåles ensartede bøder for overtrædelse af reglerne i kontrolapparatforordningen uanset overtrædelsestype.

5. Betydningen af dommen i sagen

Som anført ovenfor, har de præjudicielle spørgsmål nr. 1 og 2 principiel betydning for Danmark, eftersom det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af kontrolapparatforordningen også efter dansk ret er udgangspunktet, at der ikke differentieres efter overtrædelsestype.

Såfremt EU-Domstolen måtte komme frem til, at et sanktionssystem, hvorefter der udmåles ensartede bøder for overtrædelse af reglerne i kontrolapparatforordningen uanset overtrædelsestype, ikke er i overensstemmelse med EU-retten, vil det således nødvendiggøre tilpasninger af det danske sanktionssystem for overtrædelser af kontrolapparatforordningen.